

[Hans Thyge Jacobsen.]

ogsaa i andre af de større Byer, vil tage saa lang Tid, at man ikke kan naa det inden Jul, selv med Forslagets Fremsættelsesdato taget i Betragtning. Men lad saa ogsaa det være. Vi fra vor Side, og jeg i hvert Tilfælde, er slet ikke Tilhængere af de periodiske Gaver til Rentenydere. Jeg synes, det er noget, der efterhaanden giver et forkert Indtryk af Rigsdagens Virksomhed. Vi er jo ikke en Velgørenhedskomiteé, som ved visse Lejligheder skal uddele milde Gaver. Jeg tror heller ikke, man fra Rentenydernes Side vil opfatte os som en Velgørenhedskomiteé, og jo mere vi hengiver os til dette at give Gaver ved forskellige Lejligheder — i Sommer var det en Fredsgave, og nu er det en Julegave —, des mere kommer vi ind paa den Betragtning, at vi har med Velgørenhed at gøre, og det er forkert, det kan vi ifølge Tingenes Natur aldeles ikke.

Vi er kedede af, at man altsaa dog maa give disse periodiske Tilskud, som forkludrer Opfattelsen af hele Sagens Natur. Jeg kunde maaske have Lov til at gøre opmærksom paa det ejendommelige Forhold, at i Loven fra i Sommer staar der, at dette Tilskud — som altsaa var en Fredsgave — er et Tilskud en Gang for alle — man har altsaa lovfæstet dette, at Tilskuddet var et Tilskud en Gang for alle —, og at her kommer man igen med et Lovforslag, hvori der staar, at det er et Tilskud en Gang for alle. Denne Gentagelse af Ordene „en Gang for alle“ viser, at vi her er inde i noget, som ikke har med Samfundspolitik at gøre. Jeg vilde sætte megen Pris paa, om vi kunde enes om at komme ud af denne Velgørenhedstænkemaade og i Stedet for kunde faa en Lovgivning for Rentenyderne, som har Bestand, saa at vi ikke mere bliver nødt til disse Lapperier.

Med disse Ord vil jeg gerne anbefale, at Lovforslaget undergives en Udvalgsbehandling.

Johs. Christiansen: Efter det velvillige Tilsagn, som den højtærede Socialminister gav om at ville behandle Forslaget i Udvalg, har jeg ikke mange Bemærkninger at gøre til den foreliggende Sag. Alle kender mit Partis Stilling til Spørgsmaalet om Alders- og Invaliderentelovgivningen og de Kaar, som de gamle og Invaliderne nyder. Vi er

af den Opfattelse, at en Reformering af Lovgivningen paa disse Omraader er paakrævet. De Kaar, de gamle og Invaliderne lever under, er saavist ikke misundelsesværdige, og de har navnlig ikke været det i de stregne Aar, som Landet har været igennem, nu siden Krigen brød ud. Vort Land har længe sat en Ære i at gøre den sociale Tryghed størst mulig. Paa denne Linie har Det radikale Venstre aldrig holdt tilbage. Jeg tror jeg har Lov at sige tværtimod.

Der er nu gjort saadanne Erfaringer, at vi for vort Vedkommende finder, at væsentlige Dele af Sociallovgivningen og ikke mindst Alders- og Invaliderentelovgivningen snarest maa tages op til en Revision, og jeg kan godt sige, at vi med megen Interesse afventer, hvilket Initiativ Regeringen agter at tage i saa Henseende. Vi er nemlig af den Opfattelse, at Rigsdagen allerede i denne Samling bør have Lejlighed til at tage Stilling til hele denne Sag. Det foreliggende Forslag rører jo imidlertid ikke ved Lovens mere principielle Problemer. Der er Tale om at yde et ekstraordinært Tilskud — vi kan maaske kalde det en Julegave. Tanken er menneskelig tiltalende, og jeg kan tilsige mit Partis Medvirken til at faa den givet en Form og et Indhold, som kan siges at være forsvarligt til alle Sider. Herom vil vi kunne tale videre i det Udvalg, som jeg forstaar vil blive nedsat.

I denne Forbindelse vil jeg gerne sige, at man vel næppe helt bør overse den Omstændighed, — deri kan jeg give den sidste ærede Taler Ret —, at Rigsdagen for et halvt Aars Tid siden bevilgede Alders- og Invaliderentenyderne et lignende midlertidigt Tillæg som det, der er Tale om her, og at det blev givet dengang som et Beløb en Gang for alle, hvilket formentligt maa forstaas som: en Gang for alle i indeværende Samling. Jeg har set, at det Medlem, der dengang talte paa det kommunistiske Partis Vegne, Fru Alvilda Larsen, ogsaa var ganske indforstaaet med, at det var et Eengangstillæg. Jeg skal ikke sige mere herom, men kun tilføje, at det vil være meget ønskeligt, om man snarest kunde naa frem til Ændringer af mere principiel og videregaaende Art, end der her er Tale om. Muligheden for at naa saa vidt allerede nu i den strengeste Del af Aaret er vel imidlertid ret minimal, og vi gaar derfor